

maattet indfri et af denne udstedt Gjælds-brev, eller en Berelendossent efter Fallitens Udbrud har indfriet en af Fallenten trasseret, accepteret eller endosseret Berel. — Imod Lovforslagets § 14 har Udvalget Intet fundet at erindre, hvorimod man har meent, at § 15, hvis sidste Deel formeentlig maa ansees overflødig, passende kunde flyttes hen til Slutningen af Lovforslagets § 5.

Udvalgets Medlemmer Thune og Schytte have endelig ogsaa i Udvalget reist det Spørgsmaal, om der ikke burde sondres mellem de saakaldte retsfindige og ikke retsfindige eller letsfindige Fallenter, navnlig saaledes, at en Fallent under visse Betingelser skulde kunne forlange en Erklæring eller Kjendelse af Skifteretten for, at han er at ansee som retsfindig Fallent, hvilken Kjendelse da skulde medføre visse Goder og Rettigheder for ham, navnlig i den Retning, at der bandedes ham Afgang til uhindret — ialtsald for en Tid — af den gamle Gjæld paany at komme i Virksomhed. Udvalgets øvrige Medlemmer have nu været enige om, at det vilde modstride de hos os gjældende Retsanskuelser, om Fallenten under nogensomhelst Betingelser skulde — i Lighed med hvad der finder Sted i flere andre Lande — kunne tvinge selv en ringe Deel af sine Creditorer til at qvittere for den Deel af deres Fordringer, som de ikke erholde betalt i Boet, og fremdeles dert, at det i og for sig ikke ret hører hjemme i den foreliggende Lov at indføre et saadant nyt Institut som en retlig Afskillelse mellem retsfindige og letsfindige Fallenter, hvilket derimod synes rettest at komme under Overveielse i Forbindelse med en fuldstændig Fallitlov. Medens 2 af Udvalgets Medlemmer, nemlig Alberti og Larsen, af Hensyn her til have troet fortiden eller under nærværende Søg aldeles ikke at kunne gaae ind paa noget Forslag i den omhandlede Retning, have imidlertid Bregendahl, Klein og Schönberg, i Betragtning af, at det er uvist, hvor lang Tid der kan hengaae, inden man faaer en fuldstændig Fallitlov, og af at det maa erkendes, at der er Meget, der taler for at aadne den redelige Fallent, der ved ham utilregnelige Uheld er bleven insolvent, Leilighed til at godtgjøre

saadant og derved ligesom at rehabilitere sig for sine Næbborgere, samt derefter at lette ham Afdgangen til paany at komme i Virksomhed, forsaavidt saadant kan see paa en Maade, der nogenlunde er forenelig med de Hensyn, der skyldes Creditorernes Rettigheder, — dog meent, at det vel kunde lade sig gjøre allerede i den foreliggende Lov at optage Bestemmelser, i den Retning, naar de gives saaledes, at den Fallent, hvis Bo har været tilstrækkeligt til at yde en dog ikke ganske ubetydelig Dækning af de anmeldte Fordringer, og mod hvem der ikke foreligger nogen positiv Grund til Mistanke for Uredelighed eller Uorden og Letsfindighed, bliver berettiget til at andrage paa en nærmere Undersøgelse af hele sit Forhold, at Skifteretten kun da skal kunne erklære Fallenten for angertløs med Hensyn til Falliten, naar det efter en nøie Undersøgelse af hans Bøger og Papirer, og efterat der har været givet hans Creditorer Leilighed til fra deres Synspunkt at udtale sig om hans Forhold, virkelig befindes, at dette i ingen Henseende giver grundet Anledning til at lægge ham Letsfindighed eller Skjodesløshed til Last, og at en Kjendelse i den Retning kun tillægges den Virkning, at Fallenten i visse, f. Ex. 5 Aar, stikkes mod Arrest og anden Forsølgning for det ikke i Boet fyldestgjorte Restbeløb af de i samme anmeldte Fordringer. I Henseende til den nærmere Angivelse af de Data, som af Skifteretten skulde lægges til Grund ved Afgivelsen af en saadan Kjendelse, søles vistnok Mangelen af de flere enkelte Bestemmelser, som en fuldstændig Fallitlov formeentlig vilde kunne indeholde i den Retning; men nogen sær Fare har man dog troet at der ikke vilde være forbunden med indtil videre at lade Afgjørelsen af Sagen beroe paa Skifterettens Skjøn, naar dette nærmere begrændses ved de Momenter, som alt i denne Lov kunne opgives. — Udvalgets Fleertal, bestaaende af Bregendahl, Klein, Schönberg, Schytte og Thune har i Hensyn til det Anførte forenet sig om til Thinget at indstille en ny Paragraph af det nedenfor nærmere angivne Indhold. Det bemærkes med Hensyn til dette kun endnu, at man har anseet det rettest, at det altid overlades den ordinaire Skifteret at afgjøre det paagjældende